

**A Persian translation of the Message of the Universal House of Justice
to the Baha'is of the World dated ۲۰ October ۲۰۰۸**

بیت العدل اعظم

۲۰ اکتبر ۲۰۰۸

(ترجمه ای از ایران)

جميع بهائیان عالم ملاحظه نمایند

یاران عزیز و محبوب

امروز، سالگرد ولادت حضرت باب، میانه راه نقشه پنج‌ساله‌ای را رقم می‌زند که بهائیان جهان را تا رضوان ۲۰۱۱ مشغول خواهد داشت.

در نهایت خضوع و امتنان، در پیشگاه حضرت بهاء‌الله سر تعظیم فرود می‌آوریم که عنایات و تأییدات لاریبیه‌اش را نصیب نفوسی فرمود که با جدیت و ایثار در خط مقدم امر تبلیغ به بذل مساعی مشغولند. از زمان اختتام دهمین انجمن شور روحانی بین‌المللی در چند ماه قبل، تا کنون، با اشاعه و انتشار وسیع بینش‌های کسب شده توسط نمایندگان انجمن در سراسر عالم بهائی، آگاهی نسبت به اثربخشی چارچوب حاکم بر عملکرد نقشه پنج‌ساله فزونی یافته است. دهها محدوده جغرافیایی در اطراف و اکناف عالم در جریان توسعه سیستماتیک قرار می‌گیرند، و انتظار داریم شروع موجی از برنامه‌های فشرده رشد را در ماه‌های آینده منتهی به رضوان سال آینده مشاهده کنیم.

چالشی که در این محدوده‌های جغرافیایی و در همه محدوده‌ها پیش روی یاران قرار دارد ماهیتاً دو جانبه خواهد بود. آنها در حالی که نحوه شناسایی بخش‌های مستعد جامعه بشری و ابلاغ پیام امر الهی به نفوس مستعد را - آرمانی که معمولاً تحقق آن دشوار نیست - یاد می‌گیرند، تلاش می‌کنند، در عمل درک کنند چگونه عناصر متنوع الگوی سالم رشد، بخصوص افزایش منابع انسانی، را باید در یک کل منسجم و یکپارچه تلفیق نمود.

مشاهده این صحنه چقدر دلگرم‌کننده است که لحظه‌ای که یاران در محدوده‌ای شروع به رفع این چالش دوگانه می‌کنند، پیشرفت فوری حاصل می‌گردد و حصول هدف، که آغاز قریب‌الوقوع برنامه فشرده رشد است، میسر می‌شود. تعجب‌آور نیست که تداوم تقویت جامعه باید با انحطاط روزافزون نظم کهن جهانی همراه باشد. فی‌الحقیقه، یاران باید مراقب باشند مبادا توسعه قابلیت در جامعه بهائی با استعداد پذیرش در عالم مایوس انسانی همراه و هم‌آهنگ نباشد. ملاحظه نمایید چگونه حتی در برهه کوتاهی از زمان از موقعی که این هشدار را در پیام رضوان مطرح کردیم، ساختارهای مالی که زمانی تصور می‌شد مستحکم هستند به لرزه درآمده متزلزل شده‌اند و رهبران جهان ناتوانی خود را از تدبیر تمهیداتی جز راه‌حل‌های موقت و گذرا نشان داده‌اند؛ وضعی که به نحو فزاینده‌ای به آن اذعان دارند. به هر معیار مقتضی که متوسل می‌گردند، اعتماد و اطمینان تزلزل یافته و حسن امنیت از بین رفته است. تردیدی نیست که چنین تحولاتی سبب شده که احباء در جمیع اقالیم بر شرایط تأسفبار نظم کنونی تأمل و تفکر نمایند و این یقین را در آنها تقویت نموده که مدنیت مادی و معنوی باید با هم پیشرفت نمایند.

در حالی که این افکار را در نظر داریم با قلوبی که در کمال تضرع و تبتل مستمر متوجه حضرت بهاء‌الله است از حضرتش ملتسمیم که با فیوضات مداوم خود پیروانش را تقویت فرماید. در این لحظات، از آستان حضرتش مستدعی هستیم نفوس یاران را با نور عرفان و ایمان منور فرماید. مباد اهمیت قوه ذاتی و فطری در نظمی را که برای ترویج امرش برقرار می‌سازند قلیل شمرد، یا در شناخت هدف حقیقی نقشه جهانی که آغاز کرده‌اند مرتکب اشتباه شوند. مبادا از صراط یادگیری که قدم در آن نهاده‌اند ادنی انحرافی جویند، یا مشغله‌های فانی و گذرای جامعه‌ای سرگشته و حیران آنها را منحرف سازد. مبادا از درک ارزش فرهنگی که اکنون در اجتماع ریشه می‌گیرد که مطالعه سیستماتیک کلام خلاق الهی را در گروه‌های کوچک جهت ایجاد قابلیت خدمت ترویج می‌دهد، ممنوع شوند.

زندهار لزوم توجه به نیازهای اطفال عالم را فراموش نکنند و دروسی را که پرورش دهنده استعدادهای روحانی آنها است بدانها عرضه کنند و اساس شخصیتی شریف و نجیب و صدیق را بگذارند. به اهمیت کامل مجهودات خویش در مساعدت به

جوانان جهت شکل دادن به هویت اخلاقی مستحکم در سالهای نوجوانی، و نیز توان افزایش آنان جهت ایفای سهم خویش در رفاه و سعادت جوامع خود پی ببرند. و از این که در اثر اقدام مداوم و سیستماتیک یاد گرفته‌اند آهنگ رشدی را برقرار سازند که آنچنان که شایسته است به عناصر ضروری توسعه، تحکیم، بررسی و تأمل، و برنامه‌ریزی توجه دارد، مسرور و مشعوف باشند. امید آن که هر یک از آنها و جمیع ایشان موهوب به ثبات و وفاداری باشند و شهامت هر گونه ایثار لازم جهت تضمین موفقیت پرآوازه نقشه به آنها اعطاء گردد. رجا آن که با صحت عمل و حسن سلوک، صداقت در محبت نسبت به هم‌نوعان، و شور و شوق به خدمت به اهل عالم، حقیقتی را که حضرت بهاءالله اعلام فرموده‌اند که عالم انسانی واحد است، اثبات نمایند. امید آن که در مساعی خویش جهت تثبیت پیوندهای دوستی که ادنی‌اعتنایی به موانع متداول اجتماعی ندارد سعی باشند و برای پیوند دادن قلوب به حبّ الهی بذل مساعی مستمر و بلاوقفه نمایند. امید و طید ما است که آنها مفاهیم عمیق رسالت خطیر خویش را درک کنند. ادعیه صمیمانه ما در اعتبار مقدسه آن است که هر قدر بحران‌های محیط به عالم اطراف آنها شدید باشد، ادنی‌تزلزلی در حصول اهداف عالیّه خویش به خود راه ندهند.

برای آن که برای اجتناب فرصتی پدید آید که گرد هم آیند، و موفقیت‌هایی را که تا کنون در طی نقشه حاصل شده تجلیل و تحسین نمایند و به همان میزان امکانات فعلی را مورد شور و تبادل نظر قرار دهند، دعوت به تشکیل یک رشته کنفرانس‌های منطقه‌ای، از نوامبر تا مارس در شهرهای زیر را که عدد آنها در مجموع به چهل و یک می‌رسد اعلام می‌کنیم:

ایبجان، اکرا، آلماتی، آنتوفایاستا، آتلانتا، اوکلند، باکو، بنگلور، بانگوی، باتامبانگ، بولونیا، باکووا، شیکاگو، دالاس، فرانکفورت، گوآدالاجارا، استانبول، ژوهانسبورگ، کیف، کلکته، کوآلامپور، کوچینگ، لای، لندن، لوس‌آنجلس، لومومباشی، لوساکا، مادرید، ماناگوآ، مانیل، ناکورو، دهلی نو، پورتلند، کوئیتو، سائوپولو، استنفورد، سیدنی، تورونتو، اولان‌باتار، ونکوور، یائونده. در هر یک از این کنفرانس‌ها دو تن از اعضاء دارالتبلیغ بین‌المللی به عنوان نمایندگان ما اعزام خواهند شد. محافل روحانی ملی در کشورهای میزبان تفصیلات بیشتر در رابطه با نحوه شرکت در این کنفرانس‌ها را در اختیار خواهند داشت. به یاران، اعم از کسانی که به طور کامل در اجرای موارد پیش‌بینی شده در نقشه مشارکت دارند و نفوسی که اوضاع و احوال آنها تا کنون ایشان را از تحقق آمال آنها در اجرای این امر منع نموده، توصیه می‌کنیم از این فرصت استفاده نمایند و در کنفرانسی که قرار است در منطقه آنها منعقد گردد حضور یابند.

بیت‌العدل اعظم